

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAIS.

"Snad byste si nemyslela, že já se jim budu v chalupě do něčeho plést, vždyť jsem stará osoba a u deery jsem, protože si myslím, že jí mohu se svým výminkem trochu pomoci. Byla jsem u druhé deery tolik roků, ale špatného slova jsem si neřekly, to se zeptejte Smrzě."

"I co pak Smrzě," suše zachechtala se Nána, "ten chváli všecko, z čeho něco cítí pro sebe."

Od té doby panimáma k Nedomlečině nevkrčila, a Nána k mladým také nepřišla, ačkoli v taťkově lehký vzkouzla.

Kde se panimáma ve stavení stavila, všude tuze pospíchala, nařikaje, že je doma plno práce, že chce mladým polehčit, ale všude se přece usadila a pořádně popovídala.

Malí Kalibovi mlátili dvěma asi do desíti hodin; tu přišla podruhně Hloušková pro mléko a Karla musila do sklepa. Potom zatopila a chystala oběd.

"Podíváme, mladá měla nějak brzo dost," povídal na výminku Kukulka.

"Půjdu hochovi trochu pomoct, nemůžu to slyšet, když klepe jedním," řekl Kaliba a hodiv čepici na hlavu, šel do stodoly; Kukulka eupal domů.

Na návsi potkal se s Bončkovou. "Byl jste u nás, pantáto?" ptala se úsmělně.

"Byl, byl."

"A co pak, že tak brzy utíkáte?"

"I vždyť jsem se naseděl — a kmotr šel pomoct Vojtovi, aby nekopal jedním."

"Za to vy máte easy, vífte, jen takhle od rána do večera eupete z domu do domu a pobárujete," sekla řezavě a již tuze ubíhala.

"To vás to páří," pichlavě za ní volal a zíral zpět, dokud v chalupě nezauzela.

Panimáma přiběhnuvši do světnice rozkládala deeri:

"Proč nejsi na mlátě? Snad nemáš hnedle dost?"

"I byla tu Hloušková pro mléko, a když jste oběd, zatopila jsem a postavila oběd — jste pořádek domu," Karla mrzutě odpověděla.

"Nevidáno, alys neuměla hladit," hubovala matka a rychle strhovala sverchní oděv, "ten starý na to zrovna číhá a pak se jen vysměje."

A již honem letěla do stodoly.

"Co by vám to, pantáto, napadlo, abyste snad na stará kolena mlátil; to by bylo pěkně, snad bysme těch pár snopů nevymlátili! Hojka musila na chvíli odskočit a byla by se vrátila, ale pak jí mazel, že jste tak honem pospíšil místo ní a styděla se," volala.

Kalibové při té křiklavé řeči přestali.

"I ságo — pro několik snopů, to mne nestrhne," smál se pantáto.

"Jen vy se šetřte a hovte si pěkně," kázala sladce a vzala mu cep z ruky.

"To mám pomočnicků najednou," smál se Vojta srdečně.

"Ještě by lidé řekli, že vás hojně do práce," vykládala panimáma. "Kukulka mi to zrovna tak nadhodil, ehoď od stavení ke stavení a ještě by nás roznášel."

"Inu — jak chcete," ostřížně řekl pantáto a vrátil se do výminku.

Když byla Karla s matkou v poslední samé, ptala se nevrle: "Proč jste pantátu nenabrala mlátit, když se tak do toho hnál?"

"Budu ráda, když se ti do něčeho neplete, dáš mi, co mi patří, a víc se nepotřebuješ starat."

"To bych nevěděla, když se někomu chce mlátit, proč bych ho nenechala," smála se Karla.

"Nemluv a jdi na mlát, nebud jako zavazaná, jenom ehoďš a zíváš. Až to umyju, příjdu taky a půjde to třemi."

O štědrý večer seděl výminkář Kaliba s mladými v chalupě.

Panimáma připravila důkladnou večer: houbovou polévku, jahelník se švestkami, spařené pečiváky, maštěné máslem a sýrem, kávu, vařené cukrovane švestky, křížaly a brusky, vřehavý talíř ořechů.

Pod okny zpívali jim ehuďi pastuškové "Co to znamená, medle,

"Pastuškové vstávejte", "Pochválen Pán Ježíš Kristus, bratře Matěji!" Panimáma nosila jim zbytky od večere a přidala jablko nebo ořech. Ode všeho uložili také kravám, aby věděly, že je štědrý večer. Rozkrajovali jablka, ukáže-li se hvězdička nebo křížek, a hádali, jaký bude vnitřek ořechu.

"Já vim, nevěsto, že dneska rok hádala jste všelijak, kam se dostanete," usmívaje se pravil starý.

"Toť vite, pantáto, lily ovoce i ehoďily ke studni," smála se panimáma.

"Dnes už vite, kam jste se dostala," pokračoval, "a Pánbůh dej, abyste nikdy nelitovali jeden ani druhý, abyste jako dnes při stole ve svaté svornosti byli živi. Tuze se mi dnes u vás líbí."

A pantáto usměvavě rozhlížel se světnici, jež osvětlena, byla velmi vřidná.

Vojta drže Karlu za ruku jen zářil; měl radost, že se usmívala i zahovořila.

"Na přesok, dá Pánbůh, bude tu ještě veseleji," zase povídal pantáto.

V té chvíli Karla ruku svou Vojtovi vyškubla, zachvěla se a zakřivala oči.

Pantáto rozesmál se hlasitě.

Po desáté hodině uvařila panimáma čaj. Když popíjeli, pravila:

"Vidíte, pantáto, málokdy se tu ukážete, a jak pěkně jsme si popovídali."

"Vždyť vy u mne taky ne," odpověděl s úsměvem.

"Ale to je něco jiného, u nás je plno práce, ale vy máte kdy — a potom tam pořádek sedí ten Kukulka."

"I eoz Kukulka, ten tuze rád povídá."

"To věřim, vždyť nemá co dělat a starosti žádné; je to ku podivu, ehoček ještě jako suk, ale ruku na ně nevtáhně."

"Tak tak — mlá panimámo, kdybyste se byla jakživa tak naděra jako Josef! A po všem dřeni a starostech zůstane tady jako vyhnulý pařízek, o kterého nikdo nestojí. Kdyby to byl jiný, dávno by tu nebyl — toť bylo nějakého trápení! Nemoc táhla do stavení jedna za druhou, oči zatahoval jednodomu po druhém, všecko se ve stavení vystřídalo, do pracíe rukou všecko přišlo, jenom on zůstal, pantatík starý, aby to všecko viděl," souečetně vypravoval výminkář.

"Ale tuze si to nebere, povídala mi hospodyně Kosačka, že jak je doma, přes tu chvíli zpívá."

"I to věřim, to má Josef v krvi, třebaže už to nejde jako jindy. — Ságo, když on se jindy po mši svatě rozkřikl: 'Všichni svatí a světi ehoží! div to okny nerinělo, ehoží kostel překřičel,' smál se starý."

"A je ho troška, kde se to v něm nabere! Ale povídala Kosačka, že v tom vejmenku žije jako jezave, že kdyby je lidé neznali, co ty si o nich pomyslí. Nechá prý všecko, jak to leží a leží se všim smetím a nepořádkem; sám si stele a kuchtí, ale to je prý hospodářství! Kafe si navarí hrnce a pak žije třeba čtyři, pět dní o něm; kolikrát je to už svedlé až hrůza, ale jemu je to jedno, nic jiného nevaří, dokud není u dna. Jindy navarí naranuň hrnce brambor a pak to jí studené; ehoček by nevařil, kde se v něm nabere toho zdraví. Jednomu je ošklivo, když si na to pomyslí."

"Inu inu — ale srdece je přepřímné, kdyby takových na světě bylo."

"I to se u takových povídalů zdá, ale mrzutostí nadělně často až hrůza; ehojí od stavení ke stavení, trousí řeči a rozvádějí didi."

"Holočku, to Josefa neznáte, neje nikam, jenom ke mně a do kostela a jakživo mu nenapadne, aby se pletl mezi lidi."

"Nána k vám taky dohání jako zloděj; před námi přede všemi utíká, jako by se nás bála," s lítostným nádechem v řeči pokračovala panimáma.

"I to ani ne, příběhne někdy na slovíčko, trošku mi poklidí, někdy ustele — to je všecko," mírně vysvětloval otec.

"Tak vidíte, jako bysme my vám to neudělali, ale ehoček neví, jak by vám přišel vhod, ne neřeknete, ani nepřijedete. Jste vy výminkáři všichni stejní, Kukulka také dělá, jako by hospodyně nebylo ve stavení, spíše se jí vyhne."

"Ale slova špatného o ní neřekl."

"A pak Nána je tuze nepřimná, u nás ještě ani nebyla, ale s kým se sejde, tomu nás pomlouvá."

"To snad ne — řeči se povída, když lidé poslouchají," odpovídal stále klidně a při tom mu napadlo, že Nána nedávno našla na mladé a na Smrzovy. Vypravovala, že jí panimáma i Smrzové vesnici nadávají hladoých, že leze do výminku, aby jenom na pantátovi ještě něco uskrábla, že přinese mu kousek černé placky, aby se zaliehočila, ale odnáší plné klíny."

"Kdyby to řekli na jednom místě, ne bych si z toho nedělala," hovořila zase panimáma, "ale to jsem to slyšela od kolika."

"To je nejlépe nevšimnout si takových řeči, jinak ehoček doma nemá pokoje," dodal starý, řekl to rozhodně, aby naznačil, že přejde si konce té řeči. Po chvíli pak vstal a řekl: "No, no, Kukulka bude ehoček pomalu abych se vypravil na půlnoční. Zaplať vám Pánbůh a nadělí stokrát víc!"

"Rádo se stalo, tatínku," odpověděl Vojta radostně.

Výminkář zase pak do svého baručku. Ve světničce bylo pološero, svítil tam lampička před betlémem, jež si pantáto na polici vystavěl. Byl to již starý betlém, tuze zaodnělý, ale u Kalibů stával každoročně, proto pantáto nemohl lýt bez něho.

Obléká pláště, zavázal čepici a shasnuv vyšel.

Za nějakou chvíli po otei šli také Karla s Vojtou. Když vycházeli ze dveří, zavučely širým zasněženým krajem hladoých mladovských zvonů. Nebe bylo jasno, plno drobných hvězd. Tichem ostrého, mrazivého vzduchu letěl ten hladoh jako pozhnmání nadoblaeých výšin staré, stuhlé zemi.

Sem tam kmitala šerým tichem noci žlutá světélka, a když vzduchem zataho, bylo slyšeti i lidské hlasy.

Karla šla napřed. Vojta na tuhé stezce za ní; ona šla lehce, při ehoží trochu se kroutila, on kráečel zpřímá a těžce dupal do tvrdých zmrazkův.

"To jsem rád, hojka, že jdeme; loni jsem šel s maminkou, nikdy půlnoční nevynechala, letos jdeme spolu," zahovořil.

"Taký jsem ráda, v Mladově jsem o půlnoční ještě nikdy nebyla," odpověděla.

"Je to pěkně," vypravoval, "o půl dvanácté začnou hodinky, ve dvanáct je mše. Varhany hrajou jako dudy, dvanáct troubí na chóře, a jaké zpěvy provádějí! Mně je vždycky nejmilejší, když při hodinách celý kostel zpívá 'Narodil se Kristus Pán!' To je krásna — tu si zazpívá každý. A vždycky si tak myslím, jaká je v nebi radost, když tam tak od země letí ta píseň z kostelů všech!"

Potom šli chvíli nemluvice.

"Vidíš, Kadlíčko," spustil zase, "takhle jsem rád, když jsi, jako jsi byla dnes večer, když jsi veselá a mluvná."

"ehočeku není vždycky stejné," odpověděla.

"Když nemluvíš a mraeíš se, tu nejraději bych utekl z domu, všecko na mne padá, smutno je mi; ale já bych utéct nemoh, protože bez tebe nemůžu být — ehoček ani neví, co se s ním děje a jak se to stalo!"

Karla neodpovídala.

"Pak mně napadá, že tě to snad u nás mrzí, že ti něco se nelíbí, a že tě snad trápi, že jsi se k nám ydala. Ale zase si myslím, že tě nikdo nenutil, žeš to mohla říct hned, když jsem k vám přišel poprvé." Zamlel se a čekal, co řekne; ale mlčela.

Šel chvíli zticha a nespěně se zeptal: "Posloucháš?"

"Poslouchám."

"A co teda tomu říkáš?"

"eemu?"

"Tomu, co jsem povídal, že jsi k nám snad šla nerada, a že tě nikdo nenutil."

Karla prve neposlouchala, myslila na něco zcela jiného.

"Bodej by mne nutil, ani bych se nedala. Ale radši mne nech, pomysli si, že mám taky starosti; jsem ještě mladá, nedávno jsem se

Něco dobrého k pítí

a něco dobrého k jídlu, a několik přátel kolem tabule přispívá k radostem na tomto překrásném světě. Nyní není nicméně neobyčejným užitím v nejlepších domovech několik tisíc lahvi nejlepšího starověkého a chmelového nápoje jako je

GUND'S PEERLESS BEER

"Pivo, které způsobí, že celý svět se bude s vámi smát"

uschované v lednici pro denní potřebu a pobavení návštěvníků. Při vaření "Peerless" nejmenšími a nejčistějšími ječmeny se používá, který pouze může růsti v bobavých a orodných krajích na severozápadě.

Peerless je vařeno dle Gundova přirozeného způsobu — "Starou Německou Methodou".

To zajišťuje pivo nepřekonatelnou jakost. Výborné pro domov a krouček rodinný. Podporuje trávení a povzbuzuje zdraví. Nechte si poslati bedničku!

JOHN GUND BREWING CO., LA CROSSE, WIS.

Omaha Branch, C. W. HEYDEN, Mgr.

Bell Phone Douglas 2341. Auto Phone A 2341. — 318-20-22-24 Leavenworth St.

vdala a potom — vždyť vis — Vojta ehytil jí ruku a sevřel jí vřehe . . .

Nedomlečka také byla na půlnoční s Karly a Vojty oči nespustila. Ještě v noci, když se vrátila domů, povídala muži: "Páne — Vojta byl s mladou taky, to byla na ně podivná. Ta dělá jinějí paní než já, a máme větší ehalupu. Pořád jen se dívala do knihček, ale já vim, že nie neviděla a jen ty knihky nad lidi ukazovala. Nastrojena je — kabát má nový, sametem lemovaný, jen se v něm kroutí. Povídala Hloušková, že jí ho koupil v Hořicích, a jak se prý navybíral, žádný se mu dost nelíbil. Tatínek tam byl na trachtě, a povídal, jaký je tam pořá-

dek, co všecko mají na polici. Je to blažen, ten náš Vojta, dřel se, a dvě eizi ženské mu to rozházejí. Kdyby to nebožka maminka viděla, ta by litovala těch mozočů, které si pro eizi lidi nadělala!"

"Mlé, nebrně, mohla bys mít taky všecko, kdybys jen ehočila," živaje břehtal muž.

"Ze té, ehočee! Abych snad vlastní děti okradla, ne!" vybuchla dušeně, ale prudce.

"E je — no tak —" odpovídal jí líně, "ono se tento — a pak se řekne —" zivnuil, obrátil se na bok a spal opět jako buk.

Pokračování.

Nejstarší a nejlepší místo pro sešduku jest

ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.

v čísle 1306 Farnam ulice.

Pravá importovaná piva na šepo. **PLZEŇSKÉ** z Měšťanského pivovaru v Plzni v ehočech. Hobrat Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámé Faust získalo rozsluhou reputaci. Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže.

401f

Číslo 1005.—Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a léčích ze dne 30. června, 1906.

Mírné projímadlo.

Jsem zcela jisti, že všichni ti, kdož trpí na jakoukoliv již žaludeční chorobu, naleznou, že

SEVEROVA Žaludeční hořká

jest tím nejlepším a velice osvědčeným přítelem. Jest to mírné projímadlo, dodává chuti k jídlu, posiluje a oživuje, napravuje všechny druhy žaludečních nepořádků. Nejlepší lék proti nezávivnosti, bolestem v žaludku, nestravnosti, křečím, špatné chuti k jídlu, pálení žáhy, malarii, atd. Nejlepší silivka slabých a starých lidí. Cena 50c a \$1.00.

TRPĚL VELICE.

Pan Ondřej Klímaševský, 2 Izmanan Place, Detroit, Mich., sám psal před nedávnem: "Zkoušel jsem velice s mým žaludkem již po dva roky. Měl jsem bolesti, dostával jsem křeče, koliku, bolest hlavy, studené nohy, nadýmání, špatný dech, nervoznost, závrať a cítil jsem se celý zruvený. Radil jsem se s několika lékaři, ztratil mnoho peněz, avšak úlevy jsem nedosáhl. Tu jsem počal užívat Severovu Žaludeční hořkou — po užívání tří lahvi — jsem teď úplně zdrav. Děkuji za to vše Vám a Vaší Hořkou odporučuji všem těm, kdož trpí na žaludek, neboť jest to lék velice výborný."

Na prodej v lékárnách. Ptejte se po Severových léčích a neberte padělků.

Nervosní lidé

naleznou úlevu a snadnou pomoc, počnouli ihned užívat

Severův Nervoton.

Jest to věrný silitel pro přepracovanou mysl, unavené a přetížené nervy, nervové bolesti hlavy, melancholii, nespavost, hysterii, nervové choroby a přetlání. Cena \$1.00.

Nač byste trpěli,

bolestmi ledvin a močového ústrojí? Nač snášeti bolest v zádech? Jest to úplně zbytečno, neboť by to snadno mohlo oslabiti vaše tělo a rozladiti celý soulad váš. Počnete ihned s pravým léčením a užívejte

Severův Silitel ledvin a jater.

Uvidíte, jak brzy dostaví se úleva na vaší tvář, což jest tím nejlepším zradkem vašeho zdraví a rozumí se samo sebou, že chcete tomu, abyste vyhlíželi i cítili se zdravými. Cena 50c a \$1.00.

LÉKÁŘSKÁ PORADA ZDARMA.

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA